

Er ref: M2021/01391

Miljödepartementet
m.remissvar@regeringskansliet.se
martin.wadmark@regeringskansliet.seVår ref: R:2021-61
Emma Berglund

emma.berglund@skogsindustrierna.se

Yttrande över Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2018/841 (LULUCF) och förordning (EU) 2018/1999

Sammanfattning

- **Det kommer inte vara möjligt att minska de fossila utsläppen om tillgången på förnybar råvara minskar.** Skogsindustrierna stödjer EU:s höjda ambitioner avseende sina klimatmål, men är djupt oroade över konsekvenserna av Kommissionens LULUCF-förslag för svensk skogsnäring, svenskt klimatarbete och svensk välfärd. Förslaget innebär en prioritering av kolinlagring i skog framför produktion av förnybar råvara för material och bioenergi. Detta innebär mindre klimatnytta redan på kort sikt och på lång sikt kraftigt minskad inbindning av koldioxid i växande skog och än mindre substitutionsnytta. Går förslaget igenom kommer vi få brist på förnybar, biobaserad råvara till hus, förpackningar, hygienprodukter och mycket annat, vilket i sin tur kommer att få konsekvenser både för klimatet och för den svenska välfärden.
- **Svensk skog ska inte kompensera för andra länders och sektors fortsatta fossila utsläpp.** Skogsindustrierna motsätter sig bindande nationella mål för ökad kolinlagring för att kompensera andra länders och sektors utsläpp. Det föreslagna målet för Sverige ligger inte i linje med den svenska klimatlagstiftningen och omöjliggör ett fortsatt högt och hållbart nyttjande av skogsresursen i den gröna omställningen. Skogsindustrierna är tveksamma till en sammanslagning av LULUCF-sektorn med jordbrukssektorn. Om en sammanslagning sker, bör målet om klimatneutralitet vara på nationell nivå.
- **EU ska inte inskränka medlemsländernas möjligheter att besluta om användandet av egna naturresurser.** EU:s medlemsländer måste själva få avgöra om de vill använda skogen som en kolsänka eller för att utveckla en bioekonomi. Den föreslagna sänkan skulle innebära att avverkningsnivån skulle behöva sänkas cirka 15 procent. Det skulle få allvarliga konsekvenser för Sveriges klimatarbete, svensk skogsnäring och svenska skogsägare. En minskning av uttaget från skogen med 15 procent skulle innebära att cirka 6 miljoner ton extra koldioxid skulle släppas ut i atmosfären om skogsbaserade produkter ersätts med fossila produkter.
- **Håll upp trycket på att minska de fossila utsläppen genom att harmoniera LULUCF med EU:s klimatlag.** Begränsningen på LULUCF-sektorns bidrag till EU:s 2030-mål innebär att omställningstrycket för att minska de fossila utsläppen hålls upp och utvecklingen av en bioekonomi möjliggörs. Skogsindustrierna anser därför att det övergripande målet för EU:s LULUCF-sektor inte bör överskrida detta tak på 225 Mton.

Skogsindustriernas övergripande kommentarer

Den 14 juli presenterade kommissionen sitt "fit for 55", dvs förslag på reviderad lagstiftning för att nå 55 procent nettoreduktion av växthusgaser till 2030 jämfört med 1990, i enlighet med den antagna klimatlagen. Dessa lagförslag kommer under de kommande 1–3 åren att förhandlas i Parlamentet och i Rådet (medlemsländerna).

Ett av förslagen är en revidering av LULUCF-förordningen som fastställer regler för hur utsläpp och upptag av växthusgaser från skog och mark ska beaktas i EU:s klimatmål till 2030. Förslaget innebär betydande förändringar av förordningen från 2026 och framåt, med ökat fokus på skogen som kolsänka för att kompensera andra sektorer utsläpp. Förslaget motiveras med att bidraget från LULUCF-sektorn till EU:s mål om netto -55 procent utsläppsminskningar till 2030 ska öka.

Den svenska skogsindustrin vill delta i och ta sitt ansvar för den samhällsomvandling vi står inför. Skogsindustrierna stödjer EU:s höjda ambitioner avseende sina klimatmål, men är djupt oroade över konsekvenserna av Kommissionens LULUCF-förslag för svensk skogsnäring, svenskt klimatarbete och svensk välfärd. Om förslaget blir verklighet skulle det kraftigt försämra Sveriges möjligheter att nå sina klimatmål och att exportera klimatsmarta, fossilfria produkter till andra delar av världen.

Förslaget innebär en prioritering av kolinlagring i skog framför produktion av förnybar råvara för material och bioenergi. Detta innebär mindre klimatnytta redan på kort sikt och på lång sikt kraftigt minskad inbindning av koldioxid i växande skog och än mindre substitutionsnytta. Går förslaget igenom kommer vi få brist på förnybar, biobaserad råvara till hus, förpackningar, hygienprodukter och mycket annat, vilket i sin tur kommer att få konsekvenser både för klimatet och för den svenska välfärden.

Kommissionen föreslår nationella mål för ökad kolinlagring, där Sverige enligt förslaget ska stå för unionens största kolsänka även i absoluta tal. Sänkan i svensk skog och mark ska öka med omkring 30 procent till 2030, från dagens ca 37 miljoner ton/år till 47 miljoner ton/år. Att nå detta mål innebär i praktiken ett tak för avverkning då uttaget av skogsråvara skulle behöva minska med ca 15 procent. Det skulle vara förödande för klimatet eftersom vi inte kommer kunna tillverka produkter som vi behöver i vår vardag och som också innebär att vi kan använda färre produkter av fossila material.

Så mycket som 42 miljoner ton fossil koldioxid kan stanna i marken tack vare att vi använder trävaror, fiberbaserade produkter och förnybar energi från den svenska skogen istället för motsvarande produkter av olja och kol. En minskning av uttaget från skogen med 15 procent skulle innebära att cirka 6 miljoner ton extra koldioxid skulle släppas ut i atmosfären om skogsbaserade produkter ersätts med fossila produkter, vilket det är rimligt att anta att de gör, åtminstone på kort sikt. Produkter och energi från skogen är därför minst lika centrala i klimatarbetet som stora och växande skogsbestånd som lagrar och tar upp koldioxid.

Lagret av kol i den svenska skogen är idag mycket stort. Det är resultatet av stabila politiska förhållanden och långsiktiga investeringar i ett aktivt skogsbruk. Under de senaste hundra åren har mängden virke och tillväxten i Sveriges skogar fördubblats. Ökningen motsvarar två miljarder ton koldioxid, vilket är lika mycket som 40 års totala utsläpp från Sverige på nuvarande nivå. Det är just det aktiva skogsbruket som är garanten både för kollagret och skogens tillväxt. IPCC:s rapport om markanvändning slår fast att vi, genom att bruka skogen hållbart, kan bibehålla dess förmåga att ta upp mer koldioxid från atmosfären än vad den avger. Med den vetskapen menar vi att det är oansvarigt att lagstifta för att ensidigt bygga upp ännu större kollager i den svenska skogen, utan att ge ökade möjligheter att använda råvaran till produkter. Att förlita sig på att skogen ska stå och lagra kol är kortsiktigt och riskabelt. En orörd skog

kommer på sikt upphöra att vara en kolsänka. Den växer klart och när den till sist dör och bryts ner släpps koldioxiden ut igen. En orörd skog är också utsatt för ökade risker att drabbas av stormar, bränder och skadeinsekter. Ett säkrare sätt att lagra kol är därför att låta den stanna under marken, det vill säga att minska användningen av fossila råvaror.

Sammanfattningsvis: Det kommer inte vara möjligt att minska de fossila utsläppen om tillgången på förnybar råvara minskar. EU ska inte inskränka medlemsländernas möjligheter att besluta om användandet av egna naturresurser. Om skogsbruket i Sverige begränsas kommer de produkter som idag framställs av trä från hållbart brukade skogar ersättas med produkter av fossila råvaror eller av skog från andra delar av världen, där skogsbruksmetoderna inte alltid är hållbara. Det är inte långsiktigt hållbart anser vi. Världen behöver en mer effektiv och hållbar användning av naturresurser, men vi klarar oss inte utan dem. Vi löser inte den globala klimatkrisen genom att minska användningen av förnybar svensk skog. Dessutom anser vi inte att svensk skog ska kompensera för andra länders och sektors fortsatta fossila utsläpp. Fossilfria produkter från skogen möjliggör ett fortsatt välstånd utan att samtidigt inveckla framtida generationers välfärd.

Tittar man samlat på EU-kommissionens politiska förslag och inriktning gällande skog, framförallt förslagen på reviderad LULUCF-förordning, reviderade hållbarhetskriterier för skoglig biomassa och den nya skogsstrategin, är den övergripande bilden ett smalt perspektiv på skogen, där dess främsta funktion är att utgöra en kolsänka. I stort syftar förslagen till att minska brukandet av skogen och centralisera styrningen och makten över skogsresursen till Bryssel vilket Skogsindustrierna motsätter sig å det bestämdaste.

Skogsindustrierna anser att:

- Ökad kolinlagring i skog genom minskad avverkning reducerar tillgången på förnybar råvara och ökar därmed användningen av ändliga resurser och utsläppen av växthusgaser. Det största och mest verkningsfulla bidraget i klimatarbetet kan skogen och skogsindustrin ge genom ett aktivt skogsbruk för hög tillväxt och effektiv produktion av produkter med lågt koldioxidavtryck, som kan ersätta sådana med större klimatbelastning. I kontrast till ett smalt fokus på kolinlagring, förslår Skogsindustrierna en verkningsfull och långsiktigt hållbar klimatpolitik som fokuserar på hållbart ökad tillväxt i skogen. Det arbetet bör kombineras med mål för ökad substitution av fossila material. Att mäta och årligen redovisa substitutionen från skogen skulle belysa skogens hela klimatnytta. Allt detta måste självklart göras med fortsatt och utvecklad hänsyn till skogens alla värden, i linje med de globala hållbarhetsmålen.
- Skogsindustrierna motsätter sig bindande nationella mål för ökad kolinlagring för att kompensera andra länders och sektors utsläpp. Det föreslagna målet ligger inte i linje med vår egen svenska klimatlagstiftning och omöjliggör ett fortsatt högt och hållbart nyttjande av skogsresursen i den gröna omställningen. EU:s medlemsländer måste själva få avgöra om de vill använda skogen som en kolsänka eller för att utveckla en bioekonomi. EU-lagstiftning ska inte sätta ett tak för avverkningen i Sverige och förhindra en långsiktigt ökad och hållbar skogsproduktion. Vidare är det problematiskt med ett topp-styrt system med absoluta mål för att styra en biologisk resurs som inte låter sig planeras på samma sätt som exempelvis en industriell tillverkningsprocess samt där förbättrade mätmetoder innebär att siffror kontinuerligt justeras. LULUCF-sektorn karakteriseras av naturliga fluktuationer utanför mänsklig kontroll, där

klimatförändringen innebär en allt större osäkerhet med ökad risk för bränder, stormar och skadegörare. Den föreslagna modellen för bördefördelning är också alltför förenklad. För Sverige ändå ett mål om ökad LULUCF-sänka får detta mål inte på något sätt begränsa en fortsatt utveckling av bioekonomin i Sverige och en fortsatt hög aktivitet i svenskt skogsbruk. Regeringen måste säkerställa att förordningen inte leder till att svensk skogsvårdslagstiftning eller naturvårdslagstiftning måste ändras.

- LULUCF bör harmoniera med EU:s klimatlag. Enligt EU:s klimatlag kan ett upptag på 225 miljoner ton koldioxidkvivalenter från LULUCF-sektorn tillgodoräknas EU:s gemensamma 2030-mål om 55 procent nettoutsläppsminskningar. Begränsningen innebär att omställningstrycket för att minska de fossila utsläppen hålls uppe och utvecklingen av en bioekonomi möjliggörs. Skogsindustrierna anser därför att det övergripande målet för EU:s LULUCF-sektor inte bör överskrida detta tak på 225 Mton. I och med denna begränsning finns inget skäl att sätta ett högre mål för LULUCF-sektorn, som i sig riskerar att underminera skogens och skogsnäringens fulla klimatbidrag samt riskerar långsiktigt hållbara sänkor till 2050 och framåt pga minskande tillväxt, stormar, insekter, mm.
- Skogsindustrierna är tveksamma till en sammanslagning av LULUCF-sektorn med jordbruket till en AFOLU-sektor (Agriculture, Forestry and Other Land-Use). 2019 var jordbrukets utsläpp 463 Mton koldioxidkvivalenter, eller 13% av EU:s totala utsläpp. EU:s klimatlag slår fast vikten av att varje sektor bidrar med att minska sina utsläpp, och en sammanslagning av sektorer får inte innebära minskat omställningstryck på jordbruket. Om en sammanslagning sker, bör målet om en klimatneutral AFOLU-sektor till 2035 sättas på nationell nivå för att inte inskränka ländernas självbestämmande över sina naturresurser. Vi tolkar Kommissionens förslag som att varje medlemsstat ska bidra till ett mål om klimatneutralitet på EU-nivå för en ny AFOLU-sektor. Detta innebär mycket stora risker för Sverige då jordbrukets icke-CO₂-utsläpp är svårhanterliga och skogsrika länder kommer behöva kompensera för utsläpp från länder med stora jordbrukssektorer.
- Kommissionen föreslår att från 2036 och framåt kommer den utvidgade marksektorn att behöva generera ytterligare koldioxidupptag för att balansera kvarvarande utsläpp i andra sektorer. Skogsindustrierna anser att varje sektor behöver hantera sina utsläpp och skogsnäringen kan inte förväntas stå tillbaks för att andra sektorer ska kunna fortsätta släppa ut.
- Artikel 9 Carbon Storage Products. Skogsindustrierna stödjer en utvidgning av produktkategorierna, baserat på vetenskaplig grund. Det är i övrigt oklart vad förändringen av denna artikel innebär. Viktigt är den inte utvecklas till ett sätt att på diffusa grunder premiera vissa produkter och industrier över andra.
- Angående flexibiliteter anser Skogsindustrierna att Artikel 13 Flexibel hantering av skogsmark fortsatt bör gälla för hela åtagsperioden 2021–2030 och inte begränsas till perioden 2021–2025 som Kommissionen nu föreslår.
- Vidare välkomnar Skogsindustrierna att full flexibilitet fortsatt gäller från ESR till LULUCF men anser att flexibiliteten åt andra hållet, från LULUCF till andra sektorer bör begränsas. En sådan begränsning skulle skapa incitament att minska användningen av fossila resurser i alla sektorer

samt jordbrukets icke-CO2-utsläpp, snarare än att kompensera för dessa utsläpp genom att bygga upp osäkra kollager i skogen och samtidigt begränsa möjligheten till substitution av fossila resurser. Angående den föreslagna nya flexibilitetsmekanismen för att kompensera länder som drabbats av onormalt stora naturliga störningar anser Skogsindustrierna att tillgång till mekanismen bör gälla även vid tillvaratagande av biomassan, vilket exempelvis gällande granbarkborre-angrepp är ett led i att bekämpa angreppen. Dvs virket ska inte behöva stanna i skogen för att öppna för kompensation.

- De ytterligare krav som ställs i bilaga 3 på rapportering av parametrar som inte behövs för att följa upp utvecklingen av växthusgasflödena i LULUCF sektorn bör tas bort då de går bortom förordningens område. Skogsindustrierna tolkar utvidgningen som ett led i Kommissionens ambition att centralisera styrningen över skogen till Bryssel.

Skogsindustriernas detaljerade kommentarer

Skogens klimatnytta kommer försvagas

För att nå det långsiktiga målet om netto-noll utsläpp till 2050 spelar skogen och råvara från skogen en avgörande roll. Samhället kommer behöva ökade mängder biomassa jämfört med idag och långsiktigt blir klimatnyttan större när skogen brukas aktivt och skogsprodukter ersätter produkter med högre totalt koldioxidavtryck. Växande träd binder koldioxid, den lagras vidare i produkter, som vi behöver i vår vardag och som också innebär att vi kan använda färre produkter av olja och kol. Så mycket som 42 miljoner ton koldioxid kan stanna i backen varje år tack vare att vi använder trävaror, fiberbaserade produkter och förnybar energi från den svenska skogen istället för motsvarande produkter av olja och kol¹. Produkter och energi från skogen är därför minst lika centrala i klimatarbetet som stora och växande skogsbestånd.

Kommissionen föreslår nationella mål för ökad kolinlagring, där Sverige enligt förslaget ska stå för unionens största kolsänka, även i absoluta tal. Sänkan i svensk skog och övrig mark ska öka med omkring 30 procent till 2030, från dagens ca 37 miljoner ton/år till 47 miljoner ton/år enligt förslaget. Eftersom skogen och avverkade träprodukter står för kolinlagringen i LULUCF-sektorn och övriga kategorier (exv åkermark) är betydligt mindre och ger nettoutsläpp, är det också åtgärder i skogen som ger en stor effekt på den totala sänkan.

Ett sätt att öka sänkan, utöver att minska avverkningsnivån, är att öka tillväxten i skogen.

Skogsindustrierna bejakar insatser för att öka tillväxten i skogen, evx genomföra åtgärderna som föreslås i Skogsstyrelsens rapport Skogsskötsel med nya möjligheter. Rapporten visar hur vi med enkla och väl kända åtgärder kan öka tillväxten i den svenska skogen - utan att äventyra den biologiska mångfalden. Vi bedömer inte att det är möjligt att öka tillväxten i de svenska skogarna i denna omfattning på så kort tid. Andra förslag i Fit for 55-paketet tillåter inte heller sådana åtgärder. Att minska avverkningen skulle på kort sikt öka sänkan eftersom svenska skogar är välskötta och växtkraftiga. På längre sikt kommer dock skogarna bli äldre och då avtar inlagringen av koldioxid samt att risken för skador ökar. Förslaget i sig skapar dessutom en felaktig incitamentsstruktur - vilken skogsägare vill investera i tillväxthöjande åtgärder om man sedan inte är helt säker på att få skörda frukterna av sitt arbete? Om incitamenten för att

---

¹ <https://www.skogsindustrierna.se/siteassets/dokument/nyheter/rapport-skogsnaringens-klimatbidrag.pdf>

sköta skogen minskar, innebär det mindre aktiva skogsägare med en minskad tillväxt och därmed minskad kolinlagring och minskad substitution som följd.

Därmed kommer förslaget till ny LULUCF-förordning medföra att en betydande sänkning av avverkningsnivåerna behövs för att Sverige ska kunna nå sitt föreslagna mål om en ökad kolsänka. Enligt preliminära beräkningar innebär en ökning av skogens kolsänka med 30 procent ett cirka 15 procents minskat uttag av skogsråvara. Detta är kortsiktig och kontraproduktiv klimatpolitik. En rapport² framtagen av Skogsindustrierna visar att en tioprocentig minskning av avverkningen av svensk skog skulle öka mängden fossila utsläpp. Vi undrar hur kommissionen menar att omställningen till ett klimatneutralt samhälle ska gå till, om tillgången på förnybara resurser samtidigt minskar? Hur vill de förhindra att svensk skogsråvara ersätts med fossila råvaror eller av skog från andra delar av världen? Om vi inte kan använda våra svenska råvaror kommer materialet produceras någon annanstans, till nackdel för såväl klimat som miljö. Världen behöver en mer effektiv och hållbar användning av naturresurser, men vi klarar oss inte utan dem. Vi löser inte den globala klimatkrisen genom att minska användningen av förnybar svensk skog. Och vår skog ska inte kompensera för andra länders och sektors fortsatta fossila utsläpp.

Strategin är riskabel och kontraproduktiv

Lagret av kol i den svenska skogen är idag mycket stort. Det är resultatet av stabila politiska förhållanden och långsiktiga investeringar i ett aktivt skogsbruk. Under de senaste hundra åren har mängden virke och tillväxten i Sveriges skogar fördubblats. Ökningen motsvarar två miljarder ton koldioxid, vilket är lika mycket som 40 års totala utsläpp från Sverige på nuvarande nivå. Det är just det aktiva skogsbruket som är garanten både för kollagret och skogens tillväxt. IPCC:s rapport om markanvändning slår fast att vi, genom att bruka skogen hållbart, kan bibehålla dess förmåga att ta upp mer koldioxid från atmosfären än vad den avger. Bland EU:s medlemsländer kan man se en korrelation mellan storleken på landets skogsindustri och kolsänkan i skogen³.

Kommissionens analys fastslår att EU:s LULUCF-sänka har minskat med 19 procent mellan 2013 och 2018. Använder man andra jämförelseår kan man också konstatera att sänkan har ökat med 23 procent mellan 1990 och 2019. Kommissionen anger att minskningen på senare tid beror på åldrande skogar där tillväxten avtar, ökad påverkan av naturliga störningar som brand och insektsangrepp samt ökade avverkningar. Men även om avverkningar har ökat jämfört med för ett antal år sedan, så avverkas i EU idag endast ungefär två tredjedelar av skogstillväxten. Och detta sätter fingret på problematiken i synsättet att vi ska minska avverkningsintensiteten eller undanta skog från brukande för klimatets skull. Att sköta skogen aktivt, genomföra avverkningar och föryngra den är en förutsättning för att upprätthålla eller öka nettotillväxten i skogen och därmed kolsänkan, samt göra skogen mer motståndskraftig mot störningar. En orörd skog kommer på sikt upphöra att vara en kolsänka. Tillväxten avtar och det blir ett nollsummespel där lika mycket koldioxid tas upp av växande träd som släpps ut när växter och träd dör och bryts ner. En orörd skog är också utsatt för ökade risker att drabbas av stormar, bränder och skadeinsekter. Ett säkrare ställe att lagra kol är därför att låta den stanna under marken, det vill säga att minska användningen av fossila råvaror. Med den vetskapen menar vi att det är oansvarigt att lagstifta för att ensidigt bygga upp ännu större, osäkra kollager i den svenska skogen.

---

² <https://www.skogsindustrierna.se/siteassets/dokument/rapporter/report-the-forest-carbon-debt-illusion2.pdf>

³ <https://efi.int/publications-bank/new-role-forests-and-forest-sector-eu-post-2020-climate-targets>

Förslaget saknar verklighetsförankring

Skogsindustrierna ställer sig frågande till hur det nya regelverket är tänkt att fungera i praktiken. Vi menar att det saknar verklighetsförankring. Ta Sverige som exempel. Här ägs skogarna av cirka 315 000 skogsägare, från privatpersoner till företag och offentlig sektor. Är det kommissionens intention att dessa skogsägare, däribland vi själva, ska förbjudas att avverka den skog vi planterat och skött om under många år och ofta i generationer? Vill de kanske betala skogsägare för att inte avverka?

Enligt kommissionens analys kommer kostnaderna för att nå medlemsstaternas mål om ökad kolinlagring främst bäras av bioekonomins aktörer, exempelvis av skogsägare som förväntas avstå från att skörda sin skog. Utöver detta saknas socioekonomiska- samt miljöanalyser på medlemsstatsnivå av vad en minskad skogsavverkning skulle innebära. Vi vet därmed inte vad förslaget innebär för ekonomi, arbetstillfällen, möjligheter att verka och leva på landsbygden, utvecklingen av en långsiktigt hållbar kolsänka, utvecklingen av en cirkulär bioekonomieffekterna på kolläckage globalt då minskade avverkningar inom EU leder till ökade avverkningar i tredje land alternativt ökad användning av fossila resurser.

Skogsindustrierna ifrågasätter formeln som Kommissionen använt sig av för att fördela mål per medlemsstat. Man anger att den baseras på nuvarande sänka, areal brukad mark samt potential att öka sänkan. Men vid närmre granskning visar det sig att Kommissionen likställer areal brukad mark med potential. Detta är alltför förenklat och ger inte en korrekt bild av en verklig och samhällsekonomiskt effektiv potential att öka sänkan. Potentialen måste analyseras på en mer detaljerad nivå och det måste vara upp till varje medlemsland att avgöra om det är genom att öka sänkan i skogen som man vill minska sina koldioxidutsläpp.

Vidare tar förslaget inte tillräcklig hänsyn till de svårigheter i att exakt mäta kolflöden i skog och mark, samt de naturliga och ibland stora fluktuationer i kolflöden mellan olika år, som kan bero på exempelvis huruvida det har varit en torr eller regnig sommar. Osäkerheten i att exakt mäta kolflöden gör det olämpligt med nationellt bindande absoluta mål för en ökad kolsänka. Detta blir tydligt när man tittar på siffrorna för Sverige i Kommissionens förslag. Kommissionen utgår från data som överskattar Sveriges kolsänka med ca 7 Mton – därmed är Sveriges reella beting betydligt högre än vad Kommissionen angett. Eftersom vi rimligen bör arbeta utifrån den utvecklade mätmetoden framåt måste då också Sveriges beting justeras ner, vilket då får konsekvenser för möjligheten att nå det övergripande målet på 310 Mton. Detta visar på dels hur fel nationella fasta mål kan slå, dels på att detta system kan skapa en ovilja att utveckla mätmetoder. Tittar man på skillnaden mellan 2020 och 2021 års rapportering för hela EU ser man att differensen är 11 Mton – medelsänkan 2016–2018 var enligt 2020 års rapport 268 Mton och enligt 2021 års rapport var den 257 Mton.

I förslaget görs återkommande referenser till synergier mellan biologisk mångfald och klimat. Skogsindustrierna menar att en analys också behöver beakta att åtgärder för biologisk mångfald och klimat ibland står i motsats till varandra. Att skydda skog och att sköta den med naturvårdsande skötselåtgärder kan vara nödvändigt för att värna den biologiska mångfalden, och det är ett viktigt arbete som sker löpande, men det innebär minskad möjlighet till klimatnytta från aktivt brukad skog och förnyelsebar råvara som ersätter det fossila.

Inskränker medlemsländernas bestämmanderätt över sina naturresurser
Förslaget innebär en inskränkning i ländernas egna möjligheter att besluta om användandet av sina egna naturresurser. Att sköta skogen så att den långsiktigt binder mer kol och samtidigt bidrar med förnyelsebar råvara är ett fundament i den svenska skogspolitiken. LULUCF-förslaget begränsar medlemsländernas möjlighet att själva utforma lösningar för klimatet. Det bör vara en fråga för varje land

hur man vill nyttja sina naturresurser – Sveriges skogsnäring bidrar inte bara till klimatomställningen – den ägs och förvaltas av hundratusentals skogsägare, den är en del av vårt kulturarv och vår skogsindustri skapar arbetstillfällen och ekonomisk tillväxt för hela landet, inte minst i glesbygd.

Skogsindustrierna vill i denna kontext lyfta att regeringens nuvarande ståndpunkt, som också fick stöd av Riksdagens Miljö- och Jordbruksutskott, måste ligga fast: "Regeringen bedömer att ett aktivt, hållbart skogsbruk kan bidra till klimatomställningen genom att ersätta fossil råvara och genom en långsiktigt ökad inlagring av kol i skogsmark samtidigt som övriga miljö kvalitetsmål, bl.a. levande skogar ska nås. Tillräcklig tillgång till hållbar biomassa från den svenska skogen och fortsatt lönsamhet och villighet att investera i hela skogens värdekedja kommer säkerställas genom hållbar skogstillväxt och inom ramen för de nationella miljö kvalitetsmålen. Därför kommer regeringen inte att vidta några åtgärder för att begränsa avverkningsnivåerna även om Sverige på grund av kraftigt ökad avverkning riskerar bokföra utsläpp från brukad skogsmark." (ur protokoll från Utskottssammanträde 2019/20:15, 2019-12-17).

För Skogsindustrierna

Emma Berglund
Skogsdirektör